

รัฐสุลต่านโอมาน (Sultanate of Oman)

เมืองหลวง มัสกัต

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 16-28 องศาเหนือและเส้นลองจิจูดที่ 52-60 องศาตะวันออก ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาระเบีย ตรงปากทางของช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ควบคุมการขนส่งน้ำมันทางทะเลที่สำคัญที่สุดในโลก มีพื้นที่ 309,500 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 72 ของโลก และเล็กกว่าไทย 1.65 เท่า มัสกัตอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 4,670 กม. มีชายแดนทางบกยาว 1,561 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,092 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับอ่าวโอมาน/ทะเลโอมาน และมีพรมแดนทางบกทางตะวันตกเฉียงเหนือ
ทิศตะวันออก	ติดกับสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) (609 กม.)
ทิศใต้	ติดกับทะเลอาหรับ/ทะเลอาระเบีย
ทิศตะวันตก	ติดกับเยเมน (294 กม.)
ทิศตะวันออกเฉียงใต้	ติดกับซาอุดีอาระเบีย (658 กม.)

ภูมิประเทศ มีพื้นที่แยกกันเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ ตั้งอยู่ปลายสุดทางตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาระเบีย และ 2) จังหวัดมุซันดิม ซึ่งถูกแยกออกไปโดยมี UAE คั่นกลางและมีที่ตั้งยื่นออกไปเป็นคาบสมุทร บริเวณปากทางของช่องแคบฮอร์มุซ พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นทะเลทรายและภูเขา มีพื้นที่ทำการเกษตร 4.7% ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ภาคเหนือเป็นชายฝั่งทะเลอ่าวโอมานและมีเทือกเขาอัลฮะญูร์ ภาคกลางและตะวันตกเป็นที่ราบทะเลทรายปนกรวดลูกรัง ภาคตะวันออกและภาคใต้เป็นชายฝั่งทะเลอาหรับ จุดสูงสุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Jabal Shams ซึ่งสูง 3,004 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่หนาแน่นตามพื้นที่ชายฝั่งทะเลทางเหนือ ตะวันออก และทางใต้ของประเทศ

ภูมิอากาศ พื้นที่ชายฝั่งทางตอนเหนือ ตะวันออก และทางใต้มีอากาศร้อนชื้น ขณะที่พื้นที่ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในคาบสมุทรอาระเบีย บริเวณตอนกลางและตะวันตกของประเทศ มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง ช่วงฤดูร้อนระหว่าง พ.ค.-ก.ย. อาจมีอุณหภูมิสูงถึง 54 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่ประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ภัยแล้ง ลมฤดูร้อนที่จะก่อตัวเป็นพายุทรายในพื้นที่ตอนกลางของประเทศ

ประชากร 4,974,992 คน (ประมาณการปี 2562 ขององค์การสหประชาชาติ) เป็นผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศประมาณ 45% ประกอบด้วย เชื้อสายอาหรับ บาลูช เอเซียใต้ (อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกาและบังกลาเทศ) และแอฟริกา ประชากรจำแนกตามอายุ ได้แก่ วัยเด็ก (0-14 ปี) 30.1% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 66.35% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.55% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 75.9 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 73.9 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 78 ปี อัตราการเกิด 23.7 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 2% (ประมาณการปี 2561)

ศาสนา อิสลาม ซึ่งมีผู้นับถือ 85.9% (ส่วนใหญ่นับถือสำนักคิดอิบาดี ซึ่งมีอยู่ประมาณ 45% ของประชากรที่นับถืออิสลามทั้งหมด) นอกจากนี้ เป็นผู้นับถือคริสต์ 6.5% ฮินดู 5.5% พุทธ 0.8% และอื่น ๆ (ซิกข์ ไชโรอัสเตอร์ บาไฮ และยูดาเย) 1.3%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ แต่มีการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาบาลูช สวาฮีลี อูรดู และฮินดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95.65% (ประมาณการปี 2561 โดย UNESCO Institute of Statistics) รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาแรงงานภายในประเทศ ซึ่งจะเป็นพลังขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ปัจจุบันมีโรงเรียนรัฐบาลทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศกว่า 1,230 แห่ง ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกของรัฐในชื่อ Sultan Qaboos University เมื่อปี 2529 นอกจากนี้ ยังมีวิทยาลัยด้านเทคโนโลยี 7 แห่ง ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 6 แห่ง ด้านการเงินและการธนาคาร 1 แห่ง สถาบันชะรีอะฮ์ศึกษา 1 แห่ง วิทยาลัยพยาบาลอีกหลายแห่ง และวิทยาลัยเอกชนอีก 9 แห่ง ขณะเดียวกันรัฐบาลโอมานยังได้มอบทุนรัฐบาล เพื่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศปีละประมาณ 200 ทุน

การก่อตั้งประเทศ ในอดีตรัฐสุลต่านโอมานหรือประเทศมัสกัตและโอมานถูกปกครองโดยราชวงศ์อัลฮะอีด ที่สถาปนาขึ้นโดยอิหม่าม อะห์มัด บิน ฮะอีด ตั้งแต่ปี 2287 มาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 มัสกัตและโอมานได้ลงนามในสนธิสัญญามิตรภาพกับสหราชอาณาจักรหลายฉบับ ซึ่งแม้มีผลทำให้มัสกัตและ

โอมานต้องพึ่งพาสหราชอาณาจักรหลายด้าน ทั้งด้านการเมืองและการขอรับคำปรึกษาด้านการทหาร แต่ก็ไม่ได้มีสถานะเป็นอาณานิคมหรือรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร ส่วนการเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศเกิดขึ้นเมื่อสุลต่านกอบูส บิน ซะอีด อาลซะอีด สุลต่านองค์ปัจจุบัน เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านพระองค์ที่ 14 ของราชวงศ์อาลซะอีดเมื่อ 23 ก.ค. 2513 ด้วยการยึดอำนาจสุลต่าน ซะอีด บิน ตัยมูร พระราชบิดาของพระองค์ และประกาศเปลี่ยนชื่อประเทศจากมัสกัตและโอมานเป็นรัฐสุลต่านโอมาน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพของประเทศ ต่อมาเมื่อ 6 พ.ย. 2539 สุลต่านกอบูสทรงประกาศใช้ Basic Law ซึ่งเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรฉบับแรกของโอมาน โดยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสืบราชสมบัติ ที่มาของ นรม. การห้ามรรมต.มีผลประโยชน์ทับซ้อนในบริษัทที่เป็นคู่สัญญากับรัฐ การจัดตั้งรัฐสภา และการให้หลักประกันเสรีภาพขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน สำหรับ Basic Law ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชกฤษฎีกาปี 2554

วันชาติ 18 พ.ย. (วันเสด็จพระราชสมภพของสุลต่านกอบูสเมื่อปี 2483)

การเมือง โอมานปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตย (Monarchy) โดยสุลต่านแห่งรัฐทรงเป็นประมุขของประเทศและมีอำนาจสูงสุด โดยเป็นผู้นำรัฐบาล รัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด จอมพลจอมพลเรือ จอมพลอากาศ และผู้ว่าการธนาคารกลาง อย่างไรก็ตาม สุลต่านกอบูสมิได้ทรงแต่งตั้งรัชทายาทดังเช่นที่มีการปฏิบัติกันในราชวงศ์อื่น ๆ ของรัฐรอบอ่าวอาหรับ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะพระองค์ไม่มีทั้งพระราชโอรสและพระราชธิดา นอกจากนี้ มาตรา 6 ของ Basic Law ยังกำหนดให้สุลต่านมาจากการคัดเลือกโดยสภาพระราชวงศ์ (Ruling Family Council) ยกเว้นในกรณีที่ไม่สามารถลงมติอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์ได้ ก็ให้บุคคลที่สุลต่านทรงโปรดให้สืบราชสมบัติขึ้นดำรงตำแหน่งสุลต่านแทน ทั้งนี้ สุลต่านกอบูสทรงทำหนังสือแสดงพระราชประสงค์ระบุชื่อบุคคลที่ทรงโปรดให้สืบราชสมบัติ และผนึกตราส่งไปให้กระทรวงกลาโหมเก็บรักษาไว้แล้ว

สุลต่านกอบูสทรงแบ่งอำนาจอธิปไตย ออกเป็น 3 ฝ่ายดังนี้

ฝ่ายบริหาร : มีคณะรัฐมนตรี (Council of Ministers หรือ Diwan) ที่มาจากการแต่งตั้งโดยสุลต่าน มีหน้าที่ช่วยเหลือองค์สุลต่านในการบริหารบ้านเมือง อย่างไรก็ตาม สุลต่านกอบูสทรงมีพระราชประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลได้ โดยมีรัฐสภาเป็นเวทีปรึกษาหารือและทำงานร่วมกับรัฐบาลอีกทางหนึ่ง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีสภาโอมาน (Council of Oman) จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริของสุลต่านเมื่อ ค.ค. 2540 ทำหน้าที่เป็นเสมือนรัฐสภา ประกอบด้วย 1) สภาสูง (มัจญลิสอัลเตาะห์ หรือ Council of State) มีสมาชิก 85 คน มาจากแต่งตั้งโดยตรงของสุลต่าน ส่วนใหญ่เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนจากภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ และกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ การแต่งตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ย. 2562 และ 2) สภาล่าง (มัจญลิสอัลชูรอ หรือ Consultative Council) มีสมาชิก 84 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง แต่สุลต่านทรงมีอำนาจตัดสินผลการเลือกตั้งในขั้นสุดท้าย มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 27 ค.ค. 2562 ทั้งสองสภาทำหน้าที่เพียงกลั่นกรองร่างกฎหมาย ให้ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่รัฐบาล แต่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ นอกจากนี้ ยังไม่มีการจัดตั้งพรรคการเมืองในโอมาน แต่รัฐบาลอนุญาตให้จัดตั้งสหภาพแรงงานได้ ปัจจุบันมีสหภาพแรงงานทั่วประเทศกว่า 70 แห่ง

ฝ่ายตุลาการ : สุลต่านทรงใช้อำนาจตุลาการผ่านศาลฎีกา (Supreme Court) ระบบกฎหมายใช้หลัก Common Law แบบเดียวกับสหราชอาณาจักรและบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม (ชะรีอะฮ์) ทั้งนี้ ผู้กระทำความผิดสามารถขอพระราชทานอภัยโทษจากสุลต่านได้และให้ถือว่าคำตัดสินของสุลต่านเป็นที่สิ้นสุด

เศรษฐกิจ การผลิตน้ำมันเพื่อส่งออกตั้งแต่ปี 2510 เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโอมาน จากเดิมที่มีภาคการเกษตรและประมงเป็นพื้นฐานไปเป็นการพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันดิบเป็นหลัก และนำรายได้ดังกล่าวมาพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภครวดเร็วที่สุดแห่งหนึ่งในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในโลกอาหรับ ปัจจุบันถือเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทั้งนี้ โอมานเป็นประเทศเดียวในคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (GCC) ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) ด้วยเหตุนี้ โอมานจึงผลิตน้ำมันได้อย่างอิสระ ปราศจากการถูกจำกัดเพดานการผลิต

สฤตงานกอบุสทรงกำหนดแผนพัฒนาประเทศที่เรียกว่า “วิสัยทัศน์ 2020” (Vision 2020) ซึ่งเป็นการวางเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 25 ปี ระหว่างปี 2513-2563 โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงได้แก่ ช่วงระหว่างปี 2513-2538 และช่วงระหว่างปี 2539-2563 ปัจจุบันอยู่ในช่วงที่ 2 โดยมีเป้าหมายสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน ลดบทบาทภาครัฐและเพิ่มบทบาทเอกชนให้มีส่วนร่วมพัฒนาและสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ รวมถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะแรงงาน

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ 1) การลดการพึ่งพารายได้จากภาคอุตสาหกรรมน้ำมันลงเหลือ 9% ของ GDP ภายในปี 2563 ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาอื่นที่มีใช้น้ำมัน โดยเฉพาะการผลิตก๊าซธรรมชาติ การท่องเที่ยว การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ 2) การส่งเสริมให้จ้างงานชาวโอมาน (Omanization) มากขึ้นเพื่อลดปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่อาจเกิดขึ้นจากการมีอัตราการเพิ่มของประชากรสูง โดยมีประชากรในวัยเรียนจนถึงวัยทำงานเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งประเทศ 3) การส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติด้วยการออกกฎหมายอนุญาตให้บริษัทต่างชาติเป็นเจ้าของกิจการได้ทั้งหมดในโครงการลงทุนที่มีมูลค่าสูงกว่า 5 แสนริยาลโอมาน (ประมาณ 50 ล้านบาท) และ 4) การผ่อนปรนกฎระเบียบเพื่อดึงดูดการลงทุนในโอมานของเอกชนต่างชาติ อาทิ การยกเว้นการเก็บภาษีเป็นเวลา 5 ปีสำหรับอุตสาหกรรมบางสาขา การลดภาษีเงินได้ให้บริษัทต่างชาติที่มีชาวโอมานถือหุ้นอย่างน้อย 51%

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ : น้ำมันดิบ ซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 5,400 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 21 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 970,682 บาร์เรล และส่งออกได้วันละ 688,051 บาร์เรล (ข้อมูลเมื่อ ก.ค. 2562 ของกระทรวงน้ำมันและก๊าซของโอมาน) ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 700,000 ล้านลูกบาศก์เมตร (มากเป็นอันดับ 28 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 43,750 ล้านลูกบาศก์เมตร และส่งออกได้วันละ 13,400 ล้านลูกบาศก์เมตร (ข้อมูลปี 2561 ของธนาคารกลางโอมาน)

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ริยาลโอมาน (Omani Riyal-OMR) โดยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ผูกค่าเงินไว้กับดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 0.3849 ริยาลโอมาน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : ประมาณ 78.50 บาท : 1 ริยาลโอมาน (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 76,610 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 0.3%

อัตราเงินเฟ้อ : 0.8%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 5,495 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 47,370 ดอลลาร์สหรัฐ

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศและทองคำ : 17,388 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2561 ของ IMF)

แรงงาน : 2,787,190 คน (ประมาณการปี 2562 ของ ILO)

อัตราการว่างงาน : 3.1%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุล 21,225 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2561 ของ WTO)

มูลค่าการส่งออก : 46,637 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมันดิบ (72.2%) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (18.3%) เช่น พลาสติก สารเคมีอินทรีย์ อลูมิเนียม ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร รวมถึงสินค้าอุปโภคและบริโภค (5.1%) เช่น บุหรี่ นม ขนมปัง ซอสปรุงรส น้ำมันปาล์ม และอื่น (4.4%) เช่น การส่งออกสินค้าต่อไปประเทศที่ 3 (re-export) ประเทศส่งออกสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ จีน อินเดีย ไต้หวัน สหรัฐฯ อิรัก ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

มูลค่าการนำเข้า : 25,412 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (72.5%) เช่น แร่เหล็ก อัญมณี เครื่องยนต์ ผลิตภัณฑ์การเกษตรและอาหาร (14.15) เช่น ข้าว เนื้อสัตว์ปีกที่กินได้ ข้าวสาลี และผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (13.4%)

ประเทศนำเข้าสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหภาพยุโรป จีน ซาอุดีอาระเบีย อินเดีย เกาหลีใต้ สหรัฐฯ และบราซิล

การทหาร กองทัพโอมานมีขนาดกะทัดรัด แต่มีประสิทธิภาพและความเป็นมืออาชีพสูงมาก โดยได้รับความร่วมมือและจัดหายุทโธปกรณ์มาจากสหราชอาณาจักร สหรัฐฯ และฝรั่งเศสเป็นหลัก เมื่อปี 2561 โอมานใช้งบประมาณทางทหารประมาณ 8,947 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (10.95% ของ GDP) นอกจากนี้ โอมานอนุญาตให้สหรัฐฯ เข้าไปตั้งฐานทัพในประเทศได้ เนื่องจากความกังวลหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิวัติอิสลามในอิหร่านเมื่อปี 2522 สงครามอิรัก-อิหร่านเมื่อปี 2523-2531 รวมทั้งการขยายอิทธิพลของสหภาพโซเวียตเข้าไปในเยเมนเหนือ และการที่สหภาพโซเวียตรุกรานอัฟกานิสถาน ด้วยเหตุนี้ สุลต่านกอบูส จึงทรงตกลงในหลักการเมื่อ ก.พ. 2523 ให้เกาะมะซีเราะฮ์ ซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งตะวันออกของโอมาน เป็นฐานทัพของกองกำลังสหรัฐฯ ในกรณีเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน อีกทั้งมีการลงนามสนธิสัญญาป้องกันร่วมโอมาน-สหรัฐฯ เมื่อ มิ.ย. 2523 ซึ่งสาระสำคัญระบุว่าสหรัฐฯ จะให้ความช่วยเหลือทางทหารและเศรษฐกิจแก่โอมาน รวมทั้งมีภาระผูกพันต่อความมั่นคงของโอมาน แลกกับการที่โอมานอนุญาตให้กองกำลังสหรัฐฯ ใช้ฐานทัพเรือและฐานทัพอากาศของโอมานได้

กองทัพโอมานมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า กองทัพของสุลต่าน (Sultan's Armed Force-SAF) จัดตั้งขึ้น โดยความช่วยเหลือของสหราชอาณาจักรเมื่อต้นทศวรรษ 1950 ปัจจุบันมีกำลังพลทั้งสิ้น 42,600 นาย ประกอบด้วย

- ทบ. มีกำลังพล 25,000 นาย อาวุธยุทโธปกรณ์ที่สำคัญ คือ รถถัง (MBT) รุ่น CR2 Challenger จำนวน 38 คัน รุ่น M60A1 จำนวน 6 คัน รุ่น M60A3 จำนวน 73 คัน รถถัง (LT/TK) รุ่น FV101 Scorpion จำนวน 37 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น FV105 Sultan 13 คัน และรุ่น VBL จำนวน 124 คัน รถทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) รุ่น Pars III 8x8 จำนวน 2 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น FV4333 Stormer จำนวน 10 คัน รุ่น Piranha จำนวน 175 คัน รุ่น AT-105 Saxon จำนวน 15 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะอเนกประสงค์ (AUV) รุ่น FV103 Spartan จำนวน 6 คัน ปืนใหญ่อัตโนมัติ (SP) รุ่น G6 จำนวน 24 กระบอก ปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น L118 Light Gun จำนวน 42 กระบอก

รุ่น D-30 จำนวน 30 กระบอก รุ่น M-46 จำนวน 12 กระบอก รุ่น Type-59-I จำนวน 12 กระบอก รุ่น FH-70 จำนวน 12 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) ขนาดและรุ่นต่าง ๆ มากกว่า 100 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) แบบ SP รุ่น VBL จำนวน 8 ลูก แบบ MANPATs รุ่น FGM-148 Javelin รุ่น Milan และรุ่น TOW/TOW-2A (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (SAM) รุ่น Mistral จำนวน 8 ลูก รุ่น FGM-148 Javelin และรุ่น 9K32 Strela-2 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่น ZU-23-2 จำนวน 4 กระบอก รุ่น GDF-005 จำนวน 10 กระบอก และรุ่น L/60 จำนวน 12 กระบอก นอกจากนี้ มีรายงานว่าโอมานเป็นประเทศที่มีอาวุธปล่อย Scud ไว้ในประจำการมากที่สุดในโลกกว่า 30,000 ลูก

- ทร. มีกำลังพล 4,200 นาย มีเรือรบประจำการกว่า 60 ลำ เรือรบและอาวุธสำคัญ คือ เรือฟริเกต ติดตั้งขีปนาวุธต่อต้านเรือ (FFGHM) ชั้น Al-Shamikh จำนวน 3 ลำ เรือคอร์เวตต์ติดตั้งขีปนาวุธต่อต้านเรือ (FSGM) ชั้น Qahir จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งขีปนาวุธนำวิถีปราบเรือดำน้ำ (PCFG) ชั้น Dhofar จำนวน 3 ลำ เรือตรวจการณ์นอกชายฝั่ง (PCO) ชั้น Al Ofouq จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PCC) ชั้น Al Bushra จำนวน 3 ลำ เรือระบายพลขึ้นบกรุ่นต่าง ๆ จำนวน 6 ลำ และเรือส่งกำลังบำรุงรุ่นต่าง ๆ จำนวน 8 ลำ

- ทอ. มีกำลังพล 5,000 นาย และอากาศยานประเภทต่าง ๆ กว่า 200 เครื่อง อากาศยานสำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่และโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-16C จำนวน 17 เครื่อง รุ่น F-16D จำนวน 6 เครื่อง และรุ่น Typhoon จำนวน 12 เครื่อง เครื่องบินลาดตระเวนทางทะเล (MP) รุ่น C295MPA จำนวน 4 เครื่อง เครื่องบินลำเลียง (TPT) รุ่น C-130H จำนวน 3 เครื่อง รุ่น C-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น C-130J-30 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น C259M จำนวน 5 เครื่อง รุ่น SC7 3M จำนวน 7 เครื่อง และรุ่น A320-300 จำนวน 2 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (MRH) รุ่น Super Lynx Mk300 จำนวน 15 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง (TPT) รุ่น NH90 TTH จำนวน 20 เครื่อง รุ่น Bell 206 จำนวน 3 เครื่อง และรุ่น Bell 212 จำนวน 3 เครื่อง อาวุธปล่อยแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) แบบพิสัยใกล้รุ่น NASAMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และแบบ Point-defence รุ่น Rapier จำนวน 40 ลูก ขีปนาวุธแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น AIM-9/M/P Sidewinder และรุ่น AIM-9X Sidewinder ขีปนาวุธแบบนำวิถีด้วยเรดาร์ (ARH) รุ่น AIM-120C7 AMRAAM ขีปนาวุธแบบอากาศสู่พื้น (ASM) รุ่น AGM-65D/G Maverick และขีปนาวุธต่อต้านเรือ (ASHM) รุ่น AGM-84D Harpoon (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ระเบิด (BOMS) แบบนำวิถีด้วยเลเซอร์รุ่น EGBU-10 Paveway II รุ่น EGBU-12 Paveway II และรุ่น GBU-31 JDAM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

- กองกำลังส่วนพระองค์ของสุลต่านซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนโดยตรงจากสุลต่าน ประกอบด้วย กองกำลังภาคพื้นดิน อากาศ และทางเรือรวมประมาณ 6,400 นาย กับหน่วยรบพิเศษ 2 กรม

นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังกึ่งทหาร ประกอบด้วย หน่วยทหารพราน Tribal Home Guard (Firgats) ประมาณ 4,000 นาย หน่วยตำรวจยามฝั่ง 400 นาย และกองบินตำรวจ (ไม่ทราบจำนวน)

ปัญหาด้านความมั่นคง

โอมานเคยประสบปัญหาการรุกรานพรมแดนของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบที่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์จากเยเมนใต้ระหว่างปี 2508-2518 แต่สามารถเอาชนะกลุ่มดังกล่าวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากอิหร่าน จอร์แดน และสหราชอาณาจักร ปัจจุบันยังไม่มีปัญหาจากกลุ่มติดอาวุธใด ๆ ภายในประเทศ อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีการจัดตั้งกลุ่มการเมืองขึ้นมาเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล อย่างไรก็ตาม ในอนาคตโอมานอาจเผชิญปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ คือ

1) การแพร่ขยายแนวคิดของกลุ่ม Islamic State (IS) ในโอมาน เนื่องจากตรวจพบวัยรุ่นชาวโอมานเดินทางไปร่วมรบในอิรักและซีเรีย โดยมีบางส่วนเดินทางกลับประเทศแล้ว และรัฐบาลโอมานหวังกังวลว่า กลุ่มนักรบที่เดินทางกลับจากพื้นที่สู้รบอาจกลับมาจัดตั้งเซลล์ก่อการร้ายที่สนับสนุนกลุ่ม IS ในโอมานและรอเวลาก่อเหตุรุนแรงในประเทศ รวมทั้งอาจโอมานเป็นช่องทางที่กลุ่มนักรบต่างชาติใช้ในการเดินทางผ่านเพื่อไปเข้าร่วมกลุ่มก่อการร้ายในอิรัก ซีเรีย และเยเมน

2) ความเคลื่อนไหวของกลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (Al-Qaeda in the Arabian Peninsula-AQAP) ที่มีฐานมั่นในภาคตะวันออกติดชายแดนภาคใต้ของโอมาน และกลุ่ม IS ในเยเมนที่เข้าไปเคลื่อนไหวในพื้นที่ภาคกลางและภาคใต้ของเยเมนเช่นกัน

3) การเฝ้าระวังติดตามการโจมตีของกลุ่มก่อการร้ายทางทะเลและโจรสลัดโซมาเลียที่ขยายพื้นที่ปฏิบัติการไปถึงน่านน้ำนอกชายฝั่งเศาะลาละฮ์ เมืองท่าทางใต้ของโอมาน แม้ว่าสถานการณ์ปล้นเรือและโจรสลัด บริเวณดังกล่าว ลดลงในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา โดยก่อนหน้านี้เกิดเหตุปล้นและโจรสลัดรุนแรงที่สุดในโซมาเลียเมื่อปี 2554 เหตุโจมตีเรือบรรทุกน้ำมัน MV M. Star ของบริษัทเดินเรือญี่ปุ่นได้รับความเสียหายขณะแล่นผ่านน่านน้ำโอมานในช่องแคบฮอร์มุซเมื่อ 28 ก.ค. 2553 ซึ่งกลุ่ม Abdullah Azzam Brigades มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอัลกออิดะฮ์อ้างว่าอยู่เบื้องหลังเหตุดังกล่าว และโจรสลัดโซมาเลียก่อเหตุปล้นยึดเรือบรรทุกสารเคมี MT Fairchem Bogy ของอินเดีย บริเวณนอกชายฝั่งเศาะลาละฮ์เมื่อ ส.ค. 2554

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, IDA, IDB, IFAD, IFC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, NAM, OIC, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการวิจัยส่วนใหญ่ในโอมานเป็นการดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยในสาขาการเกษตร การทำเหมืองแร่ การพัฒนาทรัพยากรน้ำและวิทยาศาสตร์ทางทะเล มี The Research Council of the Sultanate of Oman (TRC) เป็นองค์กรของรัฐบาลที่ดูแลด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโอมาน ครอบคลุมทั้งการวางแผนและติดตามนโยบาย การสนับสนุนและให้ทุนการวิจัยและพัฒนา โดย TRC มีการริเริ่มโครงการก่อสร้าง Innovation Park Muscat (IPM) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีทุกประเภท เฉพาะอย่างยิ่งในภาคพลังงาน ครอบคลุมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ขณะเดียวกันยังมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียน โดยมีเป้าหมายการใช้พลังงานพลังงานหมุนเวียน เป็นพลังงานทดแทนมากขึ้นในอนาคต อาทิ บริษัท Petroleum Development of Oman (PDO) ซึ่งอยู่ในกำกับของรัฐบาล ริเริ่มโครงการ Miraah Solar Project โดยเป็นโครงการก่อสร้างเรือนกระจกขนาดใหญ่ติดตั้ง Solar cell ครอบคลุมพื้นที่กว่า 4 เฮคเตอร์เหนือแหล่งผลิตน้ำมันในภาคใต้ใกล้พรมแดนเยเมน เมื่อ ต.ค. 2558 เพื่อนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในกระบวนการกลั่นน้ำมันดิบแทนการใช้ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นโครงการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อกลั่นน้ำมันดิบเป็นครั้งแรกในตะวันออกกลาง

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 132 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Muscat International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Mina Qaboos ที่กรุงมัสกัต ท่าเรือ Salalah ที่เศาะลาละฮ์ และท่าเรือ Sohar ที่คูฮาร์ ส่วนเส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 62,240 กม. (ประมาณการปี 2555) ท่าส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 8,185 กม. (ประมาณการปี 2556) การโทรคมนาคม : โทรศัพท์

พื้นฐานให้บริการประมาณ 560,325 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 6.44 ล้านเลขหมาย จำนวนผู้ใช้ อินเทอร์เน็ต 80.19% ของจำนวนประชากร 4.974 ล้านคน (ประมาณการปี 2561 ของ Telecommunication Regulatory Authority of Oman) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +968 รหัสอินเทอร์เน็ต .om

การเดินทาง สายการบินของไทย มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-มัสกัต ส่วนสายการบินของโอมานที่บินตรงมาไทย คือ Oman Air เวลาที่โอมานช้ากว่าไทย 3 ชั่วโมง คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการสามารถเดินทางเข้า โอมานได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตราและได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนคนไทย ที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดาและประสงค์เดินทางไปท่องเที่ยวในโอมาน สามารถขอรับการตรวจลงตราแบบ On Arrival หรือ “No Objection Certificate” (NOC) ได้ที่ท่าอากาศยานในโอมาน โดยมีค่าธรรมเนียม 20 ريالโอมาน (ประมาณ 1,570 บาท) และได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนนักธุรกิจหรือผู้ที่ ต้องการเดินทางไปติดต่อธุรกิจในโอมาน ต้องขอรับการตรวจลงตราและต้องมีหนังสือชี้แจงวัตถุประสงค์ในการ เดินทางไปติดต่อธุรกิจในโอมานที่ออกโดยบริษัทหรือคู่ธุรกิจโอมาน (guarantor) ยื่นประกอบการขออนุมัติการ ตรวจลงตรา ซึ่งผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทดังกล่าวได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้สูงสุด 21 วัน เว็บไซต์การท่องเที่ยว <http://www.omantourism.gov.om/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองของสุลต่านกอบูส ท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นในภูมิภาคตะวันออกกลาง รวมถึงสงครามการค้าระหว่างจีนกับสหรัฐฯ ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและความต้องการใช้น้ำมันในตลาดโลกที่ในอนาคตอาจลดลง โดยในปี 2563 จะครบกำหนดการใช้แผนพัฒนาประเทศที่เรียกว่า Vision 2020 และการปฏิรูปเศรษฐกิจและการเมืองตามแผนดังกล่าวในหัวขั้วที่ผ่าน อาจถือได้ว่าประสบความสำเร็จ โดยสุลต่านกอบูส ทรงรับมือกับการชุมนุมประท้วงของประชาชนเมื่อ ก.พ.-มี.ค. 2554 เพื่อเรียกร้องให้ปลด รมต. ที่มีพฤติกรรมทุจริต การปรับขึ้นค่าแรง การแก้ไขปัญหาการว่างงาน และเพิ่มสิทธิทางการเมืองให้ประชาชน ซึ่งการชุมนุมดังกล่าวมีแรงผลักดันจากกระแสการลุกฮือของประชาชน (Arab Spring) ที่แพร่ขยายไปทั่วโลกอาหรับเมื่อปี 2554 โดยทรงปรับ ครม. ปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำของแรงงานภาคเอกชน การให้เบี้ยยังชีพแก่ผู้หางานที่ขึ้นทะเบียนกับรัฐบาล และเร่งดำเนินมาตรการด้านเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มการจ้างงานภายในประเทศ ขณะที่การปฏิรูปด้านการเมือง ก็ทรงเริ่มเปิดโอกาสให้รัฐสภามีอำนาจในการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลและออกกฎหมายมากขึ้น และให้สภาปกครองท้องถิ่นสามารถให้คำแนะนำแก่ราชสำนัก เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับท้องถิ่น ส่งผลให้การชุมนุมประท้วงของประชาชนยุติลงอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บรายได้ของรัฐที่ลดลง เนื่องจากราคาน้ำมันในตลาดโลกลดลงมาตั้งแต่ มี.ย. 2557 ทำให้รัฐบาลโอมานต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2558-2562 รวมทั้งต้องประกาศทยอยลดการอุดหนุนค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคมของประชาชน ซึ่งอาจจะกลายเป็นเหตุสร้างความไม่พอใจให้กับประชาชนในอนาคตได้

2) แนวโน้มบุคคลสืบราชสมบัติต่อจากสุลต่านกอบูส โดยพระองค์ไม่มีพระโอรสและพระธิดา จึงมิได้ทรงแต่งตั้งรัชทายาทดังเช่นที่มีการปฏิบัติกันในราชวงศ์อื่น ๆ ของรัฐรอบอ่าวอาหรับ อีกทั้งในหัวขั้วที่ผ่านมาปรากฏรายงานว่าสุลต่านกอบูส ทรงมีปัญหาพระพลานามัย และทรงต้องเข้ารับการตรวจรักษาในโรงพยาบาลของเยอรมนี ทุก 6 เดือน มาตั้งแต่ปี 2557 จนถึงปัจจุบัน เฉพาะอย่างยิ่งเมื่อปี 2559 ปรากฏรายงานอ้างว่าทรงอาจประชวรด้วยโรคมะเร็งลำไส้ ขณะที่สำนักพระราชวังโอมานไม่เคยออกแถลงการณ์เกี่ยวกับอาการประชวรแต่อย่างใด ทั้งนี้ กรณีดังกล่าวทำให้เกิดความห่วงกังวลเกี่ยวกับการสืบราชสมบัติของราชวงศ์โอมานและเสถียรภาพของรัฐบาลในอนาคต ที่อาจจะเผชิญภาวะสุญญากาศและบุคคลที่สุลต่านกอบูสทรงวางตัวให้เป็นผู้สืบราชสมบัติ อาจไม่ได้รับการยอมรับจากสมาชิกพระราชวงศ์ รวมถึงประชาชน

ความสัมพันธ์ไทย-โอมาน

โอมานกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 30 ก.ค. 2523 และไทยเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ มัสกัต เมื่อ 9 ก.ค. 2530 ส่วนโอมานเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพฯ เมื่อ 27 ก.ค. 2537 ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศดีต่อกันมาโดยตลอด และมีการแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างเป็นทางการระหว่างสองฝ่ายที่สำคัญ ได้แก่ การเยือนโอมานอย่างเป็นทางการของนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รอง นรม. พร้อมด้วยรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ระหว่าง 31 ม.ค.-1 ก.พ. 2559 ขณะที่นาย Yusuf bin Alawi bin Abdullah รมต.รับผิดชอบกิจการต่างประเทศโอมาน เยือนไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศของไทย ระหว่าง 9-12 มี.ค. 2562 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นอกจากนี้ โอมานเป็นหนึ่งในมิตรประเทศที่คอยสนับสนุนไทยในการทำความเข้าใจกับองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในจังหวัดภาคใต้ของไทยเป็นอย่างดี

ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-โอมาน เมื่อปี 2561 มีมูลค่า 765.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (24,617.42 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อปี 2560 ที่มีมูลค่า 657.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (22,350.09 ล้านบาท) โดยปี 2561 ไทยส่งออกมูลค่า 563.71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (18,065.86 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 201.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (6,551.56 ล้านบาท) โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 362.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (11,514.31 ล้านบาท) สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ อาหารทะเลกระป๋องและแปรรูป เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรและส่วนประกอบ ตู้เย็น ตู้แช่แข็งและส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง ผ้าผืน เครื่องซักผ้า เครื่องซักแห้ง และส่วนประกอบ แบตเตอรี่และส่วนประกอบ รองเท้าและชิ้นส่วน ผลไม้สด แช่เย็น แช่แข็งและแห้ง อัญมณีและเครื่องประดับ ไก่สดแช่เย็นและแช่แข็ง สินค้านำเข้าสำคัญจากโอมาน ได้แก่ น้ำมันดิบ สัตว์น้ำสด แช่เย็น แช่แข็ง แปรรูปและกึ่งสำเร็จรูป ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะอื่น ๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเหล็ก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์จากพลาสติก สบู่ ผงซักฟอกและเครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ และซีเมนต์

ด้านพลังงาน ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากโอมานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2541 ส่วนใหญ่เป็นการซื้อขายผ่านบริษัทค้าน้ำมันระหว่างประเทศ ส่วนการจัดซื้อระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล ฝ่ายโอมานได้ลงนามสัญญาซื้อขายเมื่อปี 2542 โดยเพิ่มปริมาณการขายน้ำมันดิบให้ไทยเป็นวันละ 17,000 บาร์เรล นอกจากนี้ บริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ได้รับสัมปทานการสำรวจและผลิตน้ำมันในแปลงสัมปทานที่ 44 ครอบคลุมแหล่ง Shams และ Munhamir จากกระทรวงน้ำมันและก๊าซโอมานตั้งแต่ 22 ส.ค. 2545 โดย ปตท.สผ.เป็นผู้ลงทุนและดำเนินการเองทั้งหมด มีการเปิดสำนักงานบริษัท PTTEP Oman Company Limited (PTTEP OM) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ ปตท.สผ.ที่กรุงมัสกัต เมื่อ 24 ม.ค. 2546 และเริ่มการผลิตตั้งแต่ พ.ค. 2550 สามารถผลิตก๊าซธรรมชาติได้ประมาณวันละ 19 ล้านลูกบาศก์ฟุต และก๊าซธรรมชาติเหลวได้ประมาณวันละ 904 บาร์เรล ทั้งนี้ แม้ ปตท.สผ.ปรับการบริหารการลงทุน โดยได้พิจารณาขาย PTTEP OM ให้แก่บริษัท ARA Petroleum LLC ของโอมาน เมื่อ ส.ค. 2559 แต่ ปตท.สผ.ยังคงสนใจที่จะลงทุนในโอมานต่อไป โดยมีการลงนามบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างความร่วมมือทางธุรกิจและโอกาสในการลงทุนในแหล่งสำรวจและผลิตปิโตรเลียมระหว่าง ปตท.สผ. กับบริษัท Oman Oil Company Exploration and Production L.L.C (OOCEP) ในเครือบริษัท Oman Oil Company ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันแห่งชาติโอมาน เมื่อ ก.ค. 2559

การนำเข้าน้ำมันดิบจากโอมานของไทยเมื่อปี 2562 ลดลง แต่นำเข้าก๊าซธรรมชาติเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง เมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อปี 2560 และปี 2561 ขณะที่เมื่อ 17 มิ.ย. 2562 บริษัท PTTEP HK Holding Limited ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) (PTTEP) ลงนามสัญญาซื้อ

ขายหุ้นเพื่อซื้อสัดส่วนการถือหุ้นทั้งหมดในบริษัท Partex Holding B.V. ซึ่งดำเนินธุรกิจปิโตรเลียมในตะวันออกกลาง และมีการร่วมลงทุนกับบริษัทน้ำมันและก๊าซธรรมชาติในโอมาน ได้แก่ 1) โครงการ PDO (Block 6) เป็นโครงการผลิตน้ำมันบนบกที่มีศักยภาพและขนาดใหญ่ที่สุดในโอมาน ตั้งอยู่ในภาคกลางและครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศ ปริมาณการผลิตเมื่อปี 2561 ประมาณวันละ 610,000 บาร์เรล 2) โครงการ Mukhaizna (Block 53) เป็นแหล่งผลิตน้ำมันบนบกขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของโอมาน ปริมาณการผลิตเมื่อปี 2561 ประมาณวันละ 120,000 บาร์เรล และ 3) โครงการ Oman LNG Project (OLNG) เป็นโรงงานผลิตก๊าซธรรมชาติเหลวแห่งเดียวในประเทศ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของโอมาน มีกำลังการผลิตรวม 10.4 ล้านตันต่อปี นอกจากนี้บริษัท Gulf Energy Development ของไทย ลงนามเข้าร่วมลงทุนกับบริษัท Duqm Power Company L.L.C. ของโอมานซึ่งเป็นผู้ดำเนินโครงการโรงผลิตไฟฟ้าและน้ำจืด โดยใช้ก๊าซธรรมชาติ (Duqm Independent Power & Water Project) ร่วมกับบริษัท Oman Oil เมื่อ 6 ก.ย. 2561 ซึ่งผลิตกระแสไฟฟ้าและน้ำจืดป้อนให้โรงกลั่นน้ำมันที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ Duqm (Duqm Special Economic Zone-SEZAD) มูลค่าโครงการ 483 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ด้านแรงงาน การท่องเที่ยว การบริการด้านโรงแรมและการแพทย์ ปัจจุบันมีแรงงานชาวไทยในโอมานประมาณ 240 คน (ข้อมูลเมื่อ ก.ย. 2562 ของกระทรวงแรงงานไทย) ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคบริการในธุรกิจโรงแรม ร้านอาหาร สปา และพอร์คว์ และเมื่อปี 2561 มีชาวโอมานเดินทางมาไทยจำนวนรวมทั้งสิ้น 103,655 คน โดยเป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวและได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา 97,134 คน ลดลงขึ้นจากเมื่อปี 2560 ที่มีจำนวน 104,001 คน การบริการด้านโรงแรม มีภาคธุรกิจโรงแรมเครือโรงแรมเซ็นทาราของไทยเข้าไปลงทุนเปิดโรงแรมเซ็นทารา มัสกัต โอมาน ซึ่งเปิดให้บริการตั้งแต่ พ.ค. 2560 ด้านบริการการแพทย์ ชาวโอมานนิยมเดินทางมารักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพในไทย (ประมาณปีละ 3,000 คน) ซึ่งปัจจุบันมีโรงพยาบาลของไทย ได้แก่ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลปิยะเวท และโรงพยาบาลเวชธานี เข้าไปเปิดสำนักงานส่งต่อผู้ป่วย (Referral office) ที่มัสกัต เพื่อให้บริการผู้ป่วยชาวโอมานที่ประสงค์จะมารับการรักษาพยาบาลในไทย

ความตกลงที่สำคัญ ๆ กับไทย ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (5 มิ.ย. 2522) ความตกลงว่าด้วยการค้า (8 มิ.ย. 2541) ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร (13 ต.ค. 2546) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ (27 เม.ย. 2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (21 ก.ย. 2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการหารือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการต่างประเทศแห่งรัฐสุลต่านโอมาน และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการหารือว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุขระหว่างกระทรวงสาธารณสุขแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงสาธารณสุขแห่งรัฐสุลต่านโอมาน (1 ก.พ. 2559)

สุลต่าน กอบูส บิน ซะอีด อาลซะอีด
(His Majesty Sultan Qaboos bin Said Al-Said)

ตำแหน่ง	ประมุขของรัฐ และผู้นำรัฐบาลโอมาน
พระราชสมภพ	18 พ.ย.2483 (พระชนมพรรษา 80 พรรษา/ปี 2563) ที่เศาะลาละฮ์ ประเทศมัสกัต และโอมาน (ชื่อเดิมของโอมาน) ทรงเป็นพระราชโอรสพระองค์เดียวของสุลต่าน ซะอีด บิน ตัยมูร กับเจ้าหญิงมัยซูน บินติ อะห์มัด อัลมาซานี พระชายาพระองค์ที่ 2
ศาสนา	อิสลาม (อิมาติ)
การศึกษา	- ประถมและมัธยมศึกษาตอนต้นกับพระอาจารย์ส่วนพระองค์ในราชสำนักมัสกัต และโอมาน - มัธยมศึกษาตอนปลายกับพระอาจารย์ส่วนพระองค์ที่สหราชอาณาจักร (ปี 2501-2503) - Royal Military Academy Sandhurst ในสหราชอาณาจักร (ก.ย. 2503-ส.ค. 2505)
สถานภาพทางครอบครัว	ทรงหย่าร้างกับเจ้าหญิงเนาวาล บินติ ฎอริก พระธิดาของเจ้าชายฎอริก บิน ตัยมูร พระปิตุลา (อา) ของพระองค์ โดยไม่มีพระราชโอรสและพระราชธิดา และไม่อภิเษกสมรสอีกจนถึงปัจจุบัน
ประวัติการทำงาน	
ปี 2505	- ทรงเข้ารับราชการในกองทัพสหราชอาณาจักร หลังสำเร็จการศึกษาจาก Royal Military Academy Sandhurst ในสังกัด 1st Battalion The Cameronians (Scottish Rifles) และเสด็จไปประจำการในเยอรมนีเป็นเวลา 1 ปี
ปี 2507	- เสด็จนิวัติเศาะลาละฮ์ เพื่อศึกษาวิชาศาสนาอิสลามและประวัติศาสตร์ของประเทศมัสกัตและโอมานเพิ่มเติมในราชสำนัก
ปี 2513	- เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านโอมาน แทนสุลต่าน ซะอีด บิน ตัยมูร พระราชบิดา ที่ถูกยึดอำนาจเมื่อ 23 ก.ค. 2513
ปี 2514	- ทรงดำรงตำแหน่ง นรม. ควบตำแหน่ง รมว.กระทรวงกลาโหม กระทรวงการคลัง และกระทรวงการต่างประเทศมาจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ทรงถูกสุลต่าน ซะอีด บิน ตัยมูร พระราชบิดากักบริเวณเป็นเวลา 6 ปี ระหว่างปี 2507-2513 จนกระทั่งเกิดเหตุปะทะระหว่างกองกำลังที่ภักดีต่อสุลต่านซะอีดกับกองกำลังที่ภักดีต่อสุลต่านกอบูสเมื่อ ก.ค. 2513 ซึ่งฝ่ายที่ภักดีต่อสุลต่านกอบูสได้รับชัยชนะจึงเป็นเหตุให้สุลต่านซะอีดถูกยึดอำนาจ
- ทรงมีเรือยอชต์ขนาดใหญ่ 5 ลำ ได้แก่ Al-Noores (เนเธอร์แลนด์) Zinat al Bihaar (โอมาน) Loaloat Al Behar (อิตาลี) Al Said และ Fulk al Salamah (เยอรมนี)
- ทรงชื่นชมดนตรีคลาสสิกเป็นอย่างมาก โดยทรงก่อตั้งวงออเคสตรา Royal Oman Symphony Orchestra (ROSO) มีสมาชิก 120 คน และเป็นวงดนตรีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในตะวันออกกลาง
- ทรงเสด็จเข้ารับการตรวจสุขภาพและตรวจรักษาทางการแพทย์ในโรงพยาบาลที่เยอรมนี อย่างสม่ำเสมอมาตั้งแต่ปี 2557 จนถึงปัจจุบัน ซึ่งแต่ละครั้งใช้เวลานาน ทำให้ต้องพำนักอยู่ที่เยอรมนีนานหลายเดือน จนการตรวจรักษาเสร็จสิ้นจึงเสด็จกลับโอมาน (นานที่สุดคือตั้งแต่ ก.ค. 2557-มี.ค. 2558 รวมเวลา 8 เดือน) ทั้งนี้สำนักพระราชวังโอมานไม่มีการออกแถลงการณ์เกี่ยวกับอาการประชวร มีเพียงการออกแถลงการณ์ระบุว่า สุลต่าน กอบูส ทรงอยู่เข้ารับการตรวจทางการแพทย์เฉพาะทาง โดยทรงมีพระพลานามัยสมบูรณ์แข็งแรง อย่างไรก็ตาม ชาวโอมานหวังกันว่าสุลต่าน กอบูส อาจทรงประชวรด้วยโรคมะเร็งลำไส้

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีโอมาน

สุลต่าน และ นรม.	Sultan Qaboos bin Said al-Said
รอง นรม.ด้านกิจการความร่วมมือระหว่างประเทศ	Sayyid Taimur bin Asad bin Tariq al-Said
รอง นรม.ด้านกิจการคณะรัฐมนตรี	Sayyid Fahd bin Mahmoud al-Said
รมว.กระทรวงเกษตรและประมง	Dr. Hamad bin Said bin Sulaiman al-Oufi
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติและกิจการศาสนา	Sheikh Abdullah bin Muhammad bin Abdullah al-Salimi
รมว.กระทรวงราชการพลเรือน	Sheikh Khalid bin Omar bin Said al-Marhoon
รมว.กระทรวงพาณิชย์และอุตสาหกรรม	Dr.Ali bin Masoud bin Ali al-Sunaidy
รมว.กระทรวงกลาโหม	Sultan Qaboos bin Said al-Said
รมว.ทรัพย์สินแห่งราชสำนัก	Sayyid Khalid bin Hilal bin Saud al-Busaidi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Madeeha bint Ahmed bin Nassir al-Shaibanayah
รมว.กระทรวงสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ	Mohammed Bin Salem bin said Al Tobi
รมว.กระทรวงการคลัง	Sultan Qaboos bin Said al-Said
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sultan Qaboos bin Said al-Said
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Ahmed bin Mohammed bin Obaid al-Sa'eedi
รมว.กระทรวงโบราณสถานและวัฒนธรรม	Sayyid Haitham bin Tariq al-Said
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษา	Dr. Rawiyah bint Saud al-Busaidiyah
รมว.กระทรวงการเคหะ	Sheikh Saif bin Mohammed al-Shabibi
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Abdulmunim bin Mansour bin Said al-Hasani
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Sayyid Hamoud bin Faisal bin Said al-Busaidi
รมว.กระทรวงยุติธรรม	Sheikh Abdulmalik bin Ali al-Khalili
รมว.กิจการกฎหมาย	Dr. Abdullah bin Mohammed bin Said al-Sa'eedi
รมว.กระทรวงทรัพยากรมนุษย์	Sheikh Abdullah bin Nasser bin Abdullah al-Bakri
รมว.กระทรวงน้ำมันและก๊าซ	Dr. Muhammad bin Hamad bin Sayf al-Rumhi
รมว.กระทรวงเทศบาลเมืองส่วนภูมิภาค และทรัพยากรน้ำ	Ahmed bin Abdullah bin Mohammed al-Shihi
รมว.สำนักพระราชวัง	lt. Gen. Sultan bin Muhammad al-Nu'amani
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Sheikh Mohammed bin Saaed Al Kalbani
รมว.กระทรวงกิจการกีฬา	Sheikh Saad bin Mohammed bin Said al-Mardhouf al-Saadi
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว	Ahmed bin Nasser Al Mahrizi
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	Dr. Ahmad bin Muhammad bin Salim al-Futaisi
รมต.แห่งรัฐและผู้ว่าราชการกรุงมัสกัต	Sayyid Saud bin Hilal bin Hamad al-Busaidi
รมต.แห่งรัฐและผู้ว่าราชการซุฟาร	Sayyid Mohammed bin Sultan Al Busaidi
รมต.รับผิดชอบกิจการกลาโหม	Sayyid Badr bin Saud bin Harib al-Busaidi
รมต.รับผิดชอบกิจการการคลัง	Darwish bin Ismail bin Ali Al-Balushi
รมต.รับผิดชอบกิจการต่างประเทศ	Yusuf bin Alawi bin Abdullah

